

Cyril a Metod – 5.7.2018

Pozor!!!

Milost' vám a pokoj od Boha nášho Otca.

Ozeáš 12:6n „*Hospodin je Boh mocností. Hospodin je Jeho meno. Obráť sa teda pomocou svojho Boha, zachovávaj lásku a právo a očakávaj stále na svojho Boha*“.

Sú sviatky, keď si človek myslí, že sa už nič nové o nich nemôže dozvedieť. Myslím, že k takým patrí aj Cyril a Metod, Ján Hus, ale aj Vianoce či Veľká noc... Pri Cyrilovi a Metodovi sú aj kontroverzné názory: niektorými sú vyvyšovaní a vnímaní ako patróni Slovenska, ktorí priniesli na územie Veľkej Moravy kresťanstvo. Inými sú zas zatracovaní ako tí, ktorí zničili našu slovanskú minulosť, naše pohanské dedičstvo a ktorí ani nepriniesli kresťanstvo, pretože to už tu na území Veľkej Moravy bolo. Preto sa dnes budeme sústreďovať na to, čo urobili Cyril a Metod, ale skôr sa sústreďíme na to, čo nám Pán Boh aj v tento deň chce zo svojho slova zvestovať.

Ozeáš bol prorok, ktorý si na rozkaz Hospodina vzal za manželku chrámovú pohanskú prostitútku. Na základe svojho životného príkladu mal poukázať na Božiu milosť a lásku voči hriešnemu a nevernému ľudu.

Ozeáš aj nám pripomína, že sa nemáme chváliť svojimi predkami. Zvykneme spomínať na to, čo sa udialo u nás na Slovensku, či v cirkvi. Zvykneme byť hrdí na tých, ktorí tu boli pred nami. Robíme veľké oslavy a staviame pamätníky tým, ktorí nám vydláždili cestu. Samozrejme, že máme na tieto osobnosti spomínať, máme si z nich brať príklad, ale musíme si uvedomiť, že ani oni – akokoľvek veľkí – neboli bez chyby. Prorok spomína Jákoba, ktorý bol jedným z praotcov Izraela a po ktorom sa tento národ volal. Lenže aj on mal svoje nedostatky, svoje obdobia nevery, hriechu, tvrdohlavosti. A hoci bol dobrým príkladom viery, stal sa takým len vďaka tomu, čo si Pán Boh zaumienil s ním a skrze neho vykonať.

Spomínajme na svojich predkov, vážme si, čo pre nás urobili, kým sa stali. Ale berme ich ako tých, cez ktorých Pán Boh uskutočnil svoje plány a svoju vôľu. Oni mali svoje dary a schopnosti, ale bez Božieho riadenia by nedosiahli svoj cieľ. Aj v liste Židom, pri vymenovávaní osobností SZ, je viditeľná nielen snaha tých konkrétnych ľudí, ale najmä Božia moc pri nich.

Staňme sa aj my osobnosťami, na ktoré budú mnohí spomínať a pre ktorých sa staneme príkladom, ale **vždy sa snažme v prvom rade svojim životom chváliť a oslavovať Pána Boha a na Neho poukazovať svojim životom.**

Ozeáš aj nám pripomína, že sme všetci hriešni. Pán Boh v celej 12 kapitole prorocstva vyčíta Izraelu mnohé chyby: klamstvo, lož, podvod, nevera, snaha o pozemské prchavé hodnoty, dôvera v ľudskú silu a majetok, neprávosť, márnivosť... Napriek tomu, že Izrael bol vyvoleným Božím ľudom, nebol dokonalý. Práve naopak: bol plný hriechu a to pre neho znamenalo neistú budúcnosť. Pán Boh musel svoj ľud stále vychovávať, zápasíť o neho, motivovať ho k obráteniu sa... **Ľud sa na čas polepšil, no keď mu bolo dobre, hneď zabudol na svojho Boha. Preto potreboval neustále pokánie, ktoré bolo – paradoxne – jeho najväčšou slávou.** Keď Pán Boh totiž hovorí o Jákobovi, najviac nevyzdvihuje jeho zápas s anjelom, ale jeho noc v Bételi, kde vyznal svoj hriech a prijal nové povzbudenie od Pána.

Pán Boh aj nášmu národu preukazuje mnoho milosti a odpustenia. Keby totiž súdil za každý hriech slovenský ľud, už by sme tu neboli. Lebo hoci sa vyhlasujeme za kresťanský štát, je tu veľa nevery, klamstva, lakomstvo, nenávisť a všetko to, čo Pán Boh vyčítal aj Izraelu. A nielen v štáte, ale aj v cirkvi. ***Preto potrebujeme ako jednotlivci, aj ako národ činiť pokánie. Na kolenách, v pokore a totálnej odovzdanosti Bohu.***

My, kresťania, v cirkvi by sme mali ísť cestou pokánia ako prví. Pretože iba vtedy je možná zmena, ak sa obránime pomocou Božou. To však predpokladá, že budeme vo svojom živote zachovávať hodnoty neba ako sú láska a právo a ak budeme očakávať na Boha každý deň svojho života.

Ozeáš aj nám pripomína, že východisko je v Bohu. To si mal ľud uvedomiť aj na životnom príklade Ozeáša, aj vo všetkých prorocstvách, ktoré Pán Boh adresoval národu. Lebo **hoci bol Izrael neverný a stal sa modloslužobníkom, Pán Boh zostal verný a miloval svoj ľud viac ako seba, preto v SZ neustále o neho zápasil a v NZ poslal svojho Syna, Pána Ježiša Krista, ako dôkaz tejto svojej milosti.** Národ mal pochopiť, že Boh je láska, ale je aj spravodlivosť, že za hriech – ak bude odpustený – predsa len niekto musí niesť následky. Zo smrti a zla sa musí nájsť východisko, ale nie v človeku a v jeho sile, ale jedine v Bohu, ktorý je Bohom mocností. To bolo potešenie do budúcnosti na tomto svete, ale aj do večného života. Ak máme nájsť cestu von zo zla, hriechu, nevery, tak tou cestou musí byť len Boží Syn. Iné cesty nie sú.

Aj my sa dnes spoliehame na to, že niekto nás zachráni, niekto nám pomôže, zmení naše postavenie. Ale *beda tým, ktorí dúfajú v človeka. Nádej je pripravená jedine tým, ktorí sa spoliehajú na Pána Boha, ktorí svoju vieru vkladajú do Krista a ktorí sa dávajú viesť Duchom svätým*. Preto by sme mali aj pri voľbách v cirkvi, aj vo svetskej sfére vyznávať: Pane, ktokoľvek bude „pánom sveta či evanjelickej cirkvi“ Ty zostaneš navždy mojím jediným Pánom a Bohom.

Čokoľvek príde, spoliehajme sa jedine na svojho trojjediného Pána, v ňom hľadáme východisko zo všetkého zla, z každej tmy a z každého životného bludiska. **Dôverujme Mu a On sa nás ujme aj vtedy, keby sa všetko obrátilo proti nám. On je jediná istota v tomto neistom svete.**

Spomínajme na svojich vodcov, ale nasledujme ich aj svojim pokáním a spoliehajme sa jedine na svojho Pána. On sám nech sa skrze nás oslávi. Amen.